

■ De Groninger troubadour Sijtse Scheeringa met op de achtergrond zijn geliefde dorpje Niehove.

© Omke Oudeman

Landelijk debuut Groninger zanger

Van onze verslaggeefster
Ina Vogel

NIEHOVE - 'De lucht is grow, en buiten is het kold. De regen valt met bakken uut de hemel. Een harde wind speult met de bomen in de stroat. Mor in huus is het warm en gezellig, en met die in mien armen voel ik mie vrij. Doe kroopst dicht tegen mie aan, onze lippen zachtjes op mekoar. Brandende liefde tussen die en mie. Westerstörn, ik krieg dat vreemde gevoel, dat mien temperatuur stijgt veur de vrouw, woar ik zoveel van hol'.

Kippevel kreeg de producer van de Friese platenmaatschappij Frigram van dit liedje, toen Sijtse Scheeringa uit Niehove hem een bandje met eigen Groninger nummers liet beluisteren. Scheeringa's tweede cd 'Westerstörn' was binnen de kortste keren opgenomen. Pal voor de kerst volgde de feestelijke presentatie van de Gronings-Friese produktie. Sindsdien zijn liedjes als 'Goggo mobieltje', 'Mien olle Puch', 'Doe hest een vriend' en uiteraard 'Westerstörn' zelfs op de nationale radio te horen geweest. Een veelbelovende ontwikkeling voor de Niehoofster scholieren-taxichauffeur, die de muziek voorlopig nog als zijn

hobby ziet.

"Tja, op een gegeven moment belde Henk Mouwe van de NCRV mij op: 'Sijtse, ik vind je cd fan-tas-tisch en ga hem draaien in mijn muziekprogramma op de maandagavond'. In al je Groninger bescheidenheid zeg je dan 'O?'. Maar dat was wel even mooi natuurlijk," zegt Scheeringa glunderend, die de volgende ochtend stometoevallig wakker werd met alweer een eigen liedje op de (wekker)radio.

"Ik doezelde nog wat, dacht: 'Hee, wat een bekend melodietje' en was op slag klaarwaker. De KRO bleek 'Westerstörn' als nacht-cd gedraaid te hebben. Dan realiseer je je pas goed dat er landelijk aandacht aan wordt besteed. En dat geeft een heel lekker gevoel."

Kort na zijn nationale debuut werd Scheeringa uitgenodigd om een half uur lang op te treden in het NCRV-programma Volgspot-live, waarvoor in Veenendaal opnames werden gemaakt. Daar drong het tot Sijtse door, waarom zijn liedjes ook buiten de provincie Groningen aansloegen. "Het was in de tijd van de watersnood. De hele zaal zat vol evacués. Maar ik kreeg ze mooi wel op de ban-

ken. En bij 'Zummer' gingen de vuuraanstekers in de lucht. Kijk, veel Nederlanders spreken een dialect. Omdat de dialecten onderling vaak sterke overeenkomsten vertonen, is het niet zo heel moeilijk om een ander 'toaltje' te verstaan."

De uitzendingen zorgden voor een hoop reacties in de trant van "Hee, onze Sijtse is op de radio!" want op regionale schaal is Scheeringa inmiddels wereldberoemd. Zijn eerste cd met 'Grunniger laidjes', 'Zeg mor Sijtse', werd in 1992 door het eigen publiek enthousiast ontvangen. Op die cd verraadde een liedje als 'Mooi dörpke' (tekst: Sijtse Scheeringa, muziek: Bruce Springsteen) Sijtses betrokkenheid met Engelstalige muziek.

De zanger, die nu solo optreedt met gitaar, mondharmonica en een dat-recorder, heeft dan ook lange tijd Engelse songs ten gehore gebracht. Zijn liefde voor de muziek wortelde zich eigenlijk op 19-jarige leeftijd, toen Sijtse op zijn motor werd aangereden en maandenlang in een revalidatieoord belandde. Daar bekwaamde hij zich in het gitaarspel.

Enkele jaren later ging Scheeringa in Niehove wonen,

toentertijd een muzikaal plaatsje. Uit zaterdagse repetities van 'drie-accordjes-werk' met buurtgenoten ontstond de band Smash, die later het veld ruimde voor de Hooper Band. "In het Groninger popcircuit van toen, met onder andere The New Adventures, White Honey en Herman Brood, waren we redelijk bekend," zegt Sijtse nu.

Gaandeweg begon Scheeringa te experimenteren met het Gronings - op feestjes, in het dorpscafé. De positieve reacties vanuit het publiek waren niet de enige stimulans om als Groninger solist verder te gaan. "Ik heb m'n inspiratie ook van Terschelling gehaald, in de tijd dat Hessel aan het begin van zijn muziekcarrière stond. Toen ik die man in z'n eentje Bruce Springsteen zag spelen, dacht ik: 'Wat is dat mooi. Dat wil ik ook!'"

Een vergelijking met Ede Staal, de legendarische vertolker van het Groninger lied, gaat Scheeringa uit de weg. "Die man was op een andere manier bezig, had ook een heel eigen stijl. Ik had Ede heel graag leren kennen, met hem willen praten. Want wat een mooie teksten heeft die man gemaakt."

NVHIN 28-2-98